

Oponentský posudek k diplomové práci Vojtěcha Zavadila *Vliv zvuku na plynutí času v audiovizuálním díle*.

Vojtěch Zavadil předkládá diplomní práci, která mě vsutku potěšila.

Za prvé, téma samo je možná ústředním problémem filmové poetiky, o jeho relevanci nemůže být pochyb, a s radostí mohu konstatovat, že s lehkostí transcenduje obvyklý okruh potenciálních čtenářů diplomních prací KZT a předkládá text, který by mohl být stejně zajímavý i pro studenty mimo KZT.

Za druhé, Vojta sympaticky rezignuje na jakoukoli ambici podat úplný výčet všech časových modalit filmového vyprávění. Vzhledem k tomu, že předmět této diplomky se rodí někde v interakci mezi tvůrcem, artefaktem a divákem, je jasné, že je nesmírně proměnlivý, volatilní jako alchymické duše substancí, těžce uchopitelný, a přece či právě proto nesmírně důležitý. Kdyby se tu autor pustil do tématu s větší ambicí, onoho proměnlivého polétavého ducha by uvěznil v liteře a jeho esenci stejně ztratil. Takto dostáváme spíš sérii vhledů – intuic do problému, které jsou samy o sobě nesmírně zajímavé, přičemž se nezabýváme ohromným celkem. Onen celek by totiž mohl snadno ohrozit lehounkou inspirativnost textu.

Za třetí, text se sice věnuje nejvíce zvuku s ohledem na čas, avšak vždy v kontextu celého filmu. Nesnaží se násilně oddělovat zvuk od obrazu, od režisérské koncepce, od všeho, co tvoří film jako jednotné dílo. Díky tomu je Vojtův text uvěřitelný a čitelný jakožto zkoumání času ve filmu se zvláštním přihlédnutím ke zvuku. Název diplomní práce je tak naštěstí lehce zavádějící. Vojta totiž bere v úvahu synkretický efekt všech filmových profesí, tudíž celistvého filmového znaku, nikoli pouze zvuku. Jistěže, s ohledem na svou zvukařskou profesi věnuje zvuku víc pozornosti, kdyby se však neviděl, že plynutí filmového času je teprve magický vrchol společného působení všech ohledů filmového díla na interpretativní schopnosti diváka, kdyby věřil, že samotný zvuk určuje časovost celého filmu, byla by práce nepříjemně ohrožena solipsismem. Toto se však neděje a musím konstatovat, že autor vnímá časovost jakožto integrální rys stylu toho- kterého filmového vyprávění.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku B.

V Praze 14.9.2020

prof. Mgr. Jakub Kudláč, Ph. D.